

شنبه 3 شهریور 1397-13 ذی الحجه 1439-25 آگوست 2018

اشغال ایران توسط متفقین در جریان جنگ جهانی دوم (1320ش)

اشغال ایران توسط متفقین در جریان جنگ جهانی دوم (1320ش)

از اواخر سال 1309 ش رضاخان روابط نزدیکی را با آلمان پایه‌ریزی کرد تا بتواند تهدیدات انگلستان و روسیه را خنثی کند. این روابط با شروع جنگ جهانی دوم گرم‌تر شد. رضاشاه صدها آلمانی را دعوت کرد تا به عنوان مستشار و متخصص در سازمان‌های دولتی و به ویژه در ارتش خدمت کنند. در سال 1320 ش و در بحبوحه جنگ جهانی دوم هنگامی که رضاخان تقاضای شوروی و انگلستان را برای اخراج آلمانی‌ها از ایران رد کرد این دولت‌ها با هماهنگی کامل، تصمیم گرفتند سرزمین ایران را اشغال کنند. سرانجام در بامداد سوم شهریور 1320 ش، سفیران انگلیس و شوروی به طور جداگانه یادداشت‌هایی تسلیم دولت ایران نمودند. در این یادداشت اعلام شده بود که چون دولت ایران در مقابل متفقین و درخواست‌های آنان مبنی بر عدم همکاری با مستشاران آلمانی و به خدمت گرفتن جاسوسان آن کشور، سیاست مبهمی در پیش گرفته و در اخراج عمال آلمان، اقدامی نکرده است، ارتش‌های شوروی و انگلیس وارد ایران شده و مشغول پیشروی هستند. شوروی، شمال، و انگلیس، جنوب ایران را متصرف شد. مرز این دو بخش، خطی فرضی بود که از میان تهران می‌گذشت و خود تهران هم در اشغال هر دو طرف بود. رضاخان در ابتدا تصمیم به مقاومت گرفت اما چون فاقد پایگاه اجتماعی، سیاسی و فرهنگی بود و مردم از عملکرد مستبدانه و سیاست‌های او ناراضی بودند، نتوانست در برابر بیگانگان دوام بیاورد. بنابراین حکومت دیکتاتوری شانزده ساله رضاشاه تحت فشار اشغال‌گران فرو ریخت و او مجبور به استعفا و خروج از کشور شد. ورود نیروهای متفق به ایران در حالی صورت گرفت که دولت ایران، پیش از آن، نسبت به جنگ جهانی دوم، اعلام بی‌طرفی کرده بود. با این حال، اشغالگران روسی و انگلیسی، بدون توجه به این امر، قسمت‌های وسیعی از خاک کشور را اشغال نمودند و مصائب بی‌شماری برای مردم به وجود آوردند. در چنین شرایطی به یکباره، زبان‌های بسته باز شد و گلوهای گرفته، به نفس کشیدن افتاد. بازار انتقاد از اوضاع گذشته رواج یافت و پس از سال‌ها سکوت مرگبار، حملات به حکومت سراسر دیکتاتوری شانزده ساله رضاخانی آغاز شد. اشغال ایران که از سوم شهریور سال 1320، با تهاجم نیروهای انگلیس و شوروی از جنوب و شمال صورت گرفته بود، تا پایان جنگ در سال 1324، ادامه یافت.

آغاز نخستین دوره مذاکرات صلح بین ایران و عراق با نظارت سازمان ملل متحد (1367ش)

با خاموش شدن صدای توپ و تفنگ در جبهه‌ها و پایان جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، مبارزه در صحنه سیاسی متوقف نگردید، بلکه ابعاد وسیع‌تری گرفت و دور جدیدی از تلاش‌های دیپلماتیک با هدف اجرای کامل قطعنامه 598 آغاز گردید. در راستای این امر، در عصر روز سوم شهریور 24 (1367 اوت 1988 م) اولین جلسه مذاکره بین وزرای خارجه ایران و عراق و دبیر کل سازمان ملل متحد در ژنو آغاز شد. اگر چه در این دور از مذاکرات، صحبت‌ها به طور واضح و ملموس، روشن نبود و در اجرای بندهای قطعنامه، پیشرفتی حاصل نشد، لیکن جمهوری اسلامی ایران توانست طی بیست روز مذاکره، به بهترین وضعیت مذاکراتی، سیاسی و تبلیغاتی دست یابد. هیئت جمهوری اسلامی ایران، اهرم‌های خود را با حوصله و تدریج مطرح ساخت و توانست جلوی کارشکنی‌های عراق را بگیرد. دور دوم مذاکرات در سوم مهرماه 1367، درباره مسائل گوناگون جنگ و قطعنامه 598 در نیویورک ادامه یافت. ارتحال علامه محقق "محمد جواد نجفی" صاحب تفسیر آسان (1377ش)

آیت‌الله شیخ محمد جواد نجفی، از نویسندگان و عالمان معاصر، در سال 1302 ش (1342 ق) در یکی از روستاهای توابع خمین در استان مرکزی به دنیا آمد. وی پس از فراگیری علوم مقدماتی، در بیست سالگی جهت ادامه تحصیل به اراک و تهران رفت و در فقه، اصول، تفسیر و علوم عقلی به تبحر رسید. آیت‌الله محمد جواد نجفی همچنین از حضرات آیات سید محسن حکیم، سید محمود شاهرودی، سید ابوالقاسم خویی و سید محمد هادی میلانی، سمت نمایندگی و نیابت امور شرعیه داشت. ایشان سال‌های زیادی از عمر خویش را به تالیف و تصنیف آثار ارزشمند گذراند و در این راه، همت می‌ورزید. از این استاد محقق، آثار متعددی بر جای مانده که مصباح الشیعه، لطایف الصلوة، زندگانی حضرت عبدالعظیم حسنی و نیز ترجمه کتب دیوان حضرت علی بن ابی طالب، کتاب المهدی و اثبات الوصیه از آن جمله‌اند. همچنین تفسیر آسان که شانزده جلد از آن به چاپ رسیده است از آثار ایشان است. این عالم ربانی و محقق گرانقدر، سرانجام در 3 شهریور 1377 ش برابر با دوم جمادی الاول 1419 ق در 75 سالگی بدرد حیات گفت و به جوار رحمت حق شتافت.

ارتحال علامه محقق "محمد جواد نجفی" صاحب تفسیر آسان (1377ش)

آیت‌الله شیخ محمد جواد نجفی، از نویسندگان و عالمان معاصر، در سال 1302 ش (1342 ق) در یکی از روستاهای توابع خمین در استان مرکزی به دنیا آمد. وی پس از فراگیری علوم مقدماتی، در بیست سالگی جهت ادامه

انعقاد دومین پیمان اهل یثرب معروف به به عَقَبه rlm& ی دوم با پیامبر در مکه (13 بعثت)

پیمان عقبه rlm& ی دوم، میان پیامبر وعده rlm& ای از اهل یثرب که به حج آمده بودند منعقد شد و یثربیان از پیامبر اسلام(ص) درخواست کردند که آن حضرت به مدینه مهاجرت کند. در این پیمان، آنها مسؤولیت دفاع از پیامبر را بر عهده گرفتند. این پیمان مهم و سرنوشت ساز چندی پس از پیمان عقبه rlm& ی اول منعقد شد. مسلمان شدن شماری از مردم یثرب موجب شد تا آیین حیات بخش اسلام در بین بسیاری از اهالی این شهر رواج یابد. در این حال مردم یثرب پس از دیدار با پیامبر(ص) از او خواستند تا به شهر آن rlm& ها برود و این مقدمه rlm& ی هجرت بزرگ پیامبر(ص) به مدینه بود. تولد "ژرژ ژاک دانتون" یکی از رهبران انقلاب فرانسه (1759م) (ر.ک: 5 آوریل)

انقلاب فرانسه یک انقلاب لیبرال - بورژوازی بود. قبل از وقوع انقلاب و در زمان سلطنت لویی شانزدهم، فرانسه دارای یک مجلس طبقاتی بود و اشرافیت فئودال از مزایای ویژه ای برخوردار بودند که نمایندگان بازرگانان و سرمایه داران و صاحبان صنایع فاقد آن امتیازها بودند. در جریان انقلاب فرانسه، رهبری با سرمایه داران و بازرگانانی بود که ایده های بورژوازی و عصر روشن گری را در سر داشتند و تحت شعار "آزادی؛ برابری؛ حقوق برابر با اشراف و لغو امتیازات ویژه فئودالی بودند. بورژوازی، ذیل شعار "آزادی؛ محدود شدن قدرت سلطنت و گسترش نفوذ زرسالاران صاحب سرمایه (بازرگانان، رباخواران، صاحبان صنایع) را طلب می کرد و توده های مردم که اکثراً از دهقانان فقیر و پیشه ورزان خرده پا و گروه کم جمعیت کارگران صنایع تشکیل می شد، در آرزوی لغو مالیات های فئودالی و عشریه های اجباری به کلیسا بودند. توده ها تحت هدایت افرادی مثل "میرابو"؛ "مارا"؛ "دانتون"؛ "ریسپیر"؛ و تأثیرپذیری از ایده های فیلسوفان عصر روشن گری به ویژه افرادی مثل "ولتر"؛ و "روسو"؛ علیه سلطنت مطلقه لویی شانزدهم طغیان کردند و در 14 فوریه 1789 "زندان باستیل" را که نماد استبداد خاندان "بوربون" بود، ویران ساختند. ژرژ ژاک دانتون در سال ۱۷۵۹ در ارس یکی از ایالات شامپانی تولد یافت.

تحصیل به اراک و تهران رفت و در فقه، اصول، تفسیر و علوم عقلی به تبحر رسید. آیت rlm& الله محمد جواد نجفی همچنین از حضرات آیات سید محسن حکیم، سید محمود شاهرودی، سید ابوالقاسم خویی و سید محمد هادی میلانی، سمت نمایندگی و نیابت امور شرعیه داشت. ایشان سال rlm& های زیادی از عمر خویش را به تالیف و تصنیف آثار ارزشمند گذراند و در این راه، همت می rlm& ورزید. از این استاد محقق، آثار متعددی بر جای مانده که مصباح الشیعه، لطایف الصلوة، زندگانی حضرت عبدالعظیم حسنی و نیز ترجمه کتب دیوان حضرت علی بن ابی طالب، کتاب المهدی و اثبات الوصیه از آن جمله rlm& اند. همچنین تفسیر آسان که شانزده جلد از آن به چاپ رسیده است از آثار ایشان است. این عالم ربانی و محقق گرانقدر، سرانجام در 3 شهریور 1377 ش برابر با دوم جمادی الاول 1419 ق در 75 سالگی بدرود حیات گفت و به جوار رحمت حق شتافت.